

VALMIERAS KĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS ROPNICAS IZDEVUMS

Avīze iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1991. gada 30. maijā

Nr. 18 (588)
Cena 1 lpp.

Rūpniecības dzīves hronika

PAUGUSTINĀS KVALIFIKĀCIJU

Pamatojoties uz firmas «Larina-Servis» izsaukumu, galvenā grāmatveža vietniece STASE OGSTE no 3. līdz 9. jūnijam komandēta uz kvalifikācijas paaugstināšanas semināru Maskavā. Seminārs notiks par tēmu «Grāmatvedības uzskaitē un atskaitiņu sistēmas pārkārtošana pārceļ uz tirgus ekonomiku».

PIE MUMS — PRAKSE

Sakarā ar līgumu starp Jāpmuižas lauksaimniecības skolu un rūpniecību pieņemta ražošanas prakse skolā 2. kursa audzēknei DINA IVZĀNE no 21. maija līdz 22. jūnijam 12. cehā par II kategorijas darbinieci. Par ražošanas prakses vadītāju apstiprināta ceha vecākais meistars ANDRIS ORLOVSKIS.

APBALVOJUMI

Par apzinīgi nostrādātajiem 10 gadiem rūpnīcā un, atzīmējot Kīmiķu dienu, ar nozīmi «VSSR-10»

un vērtīgām balvām apbalvoti 176 rūpniecības darbinieki.

Ar rūpniecības Goda rakstu un naudas prēmiju par ilggadēju un nevainojamu darbu apbalvoti 2. ceha stikla kausējamo aparātu uzstādītājs VIESTURS OZOLIŅŠ, 4. ceha vecākā noliktavas pārzine RUTA PĒTERSONE.

CENAS AUG...

Sakarā ar cenu paaugstināšanu elektroenerģijai, gāzei, ūdenim, apkurei, sākot ar 1991. gada 1. maiju noteikta maksa par rūpniecības kopmītnes izmantošanu — 1 personai vienmērīga gultas vieta 10 rubļi mēnesī.

TENISA CIENĪTĀJIEM

Rūpniecības 5. cehā ražotās tenisa raketes galvenokārt tiek realizētas šī sporta veida cienītājiem ar Latvijas kultūras preču tirdzniecības bāzes starpniecību. Šī gada pirmajā ceturksnī uz šo bāzi nosūtītas 550, bet aprīlī — 159 tenisa raketes. Tās var iegādāties arī mūsu rūpniecības veikalā.

PIRMIE DESMIT...

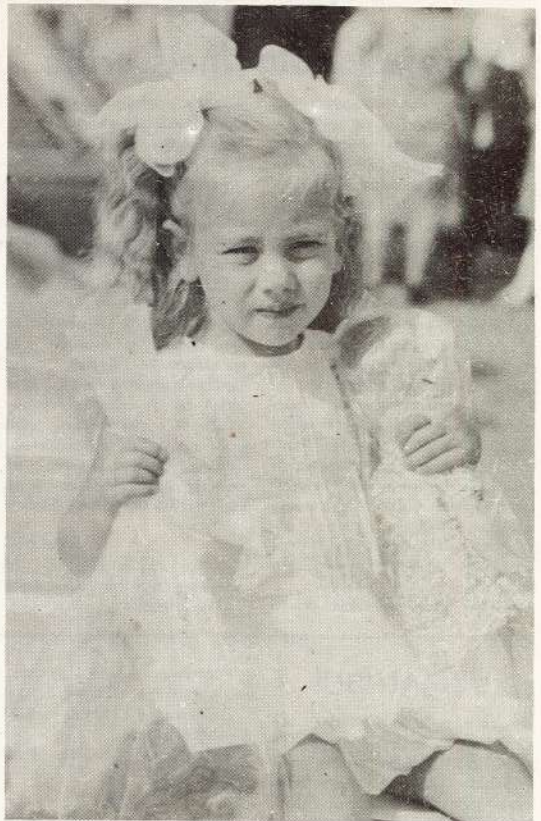
Sirsnīgā atmosfērā aizvadītā piektdienā noritēja Kīmiķu profesionālajiem svētkiem veiktais sarīkojums, kas šoreiz notika Ziemeļu elektrotīklu skaistajā zālē.

Uzmanības centrā pēc tradīcijas bija tie gandrīz 180 cilvēki, kuri mūsu rūpnīcā nostrādājuši pirmos desmit gadus. Jubilārus sveica uzņēmuma direktors INARS POĻAKS, darbabiedri, draugi un tuvinieki. Katrs jubilārs saņēma krūšu nozīmi «VSSR-10» un balvu — skaitļus izstrādājums no Vidzemes māla.

Muzikālās sveiciens vakara daļiņniekiem sniedza populārais ansamblis «Optimisti».

PAR DĀRGMETĀLU

1990. gada I un II ceturksnī rūpnīcā nodeva Valsts fondā dārgmetāla lūžņus par vairāk nekā 5 miljoniem rubļu. Sakarā ar nolikumu par rūpnīcā strādājošo prēmēšanu par dārgmetāla lūžņu savākšanu un nodošanu Valsts fondā prēmēti 34 cilvēki.

Bērni — tā ir mūsu nākotne. Un tie nav tikai skaļi vārdi, bet īstenība. Bet nākotne ir atkarīga no mūsu šodienas. Kāda viņa ir — šodienas? Saulaina, priecīga, vai arī rūpju pilna? Lai sauli, prieku un taustību izjustu visi bērni, aktīvi darbojas rajona sieviešu biedrība, asociācija «Rūpju bērns», Latvijas Bērnu fonds. Jau gada sākumā rajona sieviešu biedrība nolēma apzināt mūsu rajona bērnus, iepazīties ar viņu dzīves apstākļiem un mēģināt palīdzēt. Rajonā ir 32 bērni, kuri aug pie aizbildņiem, 15 no viņiem nav ne tēva, ne māmiņas.

Dažādā ir šo bērnu liktenstāsti, nelaimes gadījumi un smagas slimības veido šo ģimeņu traģēdijas, kam nespējam stāvēt pretim.

Aprūpi par šiem bērniem uzņēmies aizbildņi: bieži vien tās ir vecmāmmas, abi vecvecāki, radi vai pat sveši ļaudis. Sagaidot Mātes dienu, rajona sieviešu biedrība apciemota visas šīs ģimenes, nesot arī saziēdoto naudiņu — katram bērnam simt rubļus. Ziedojumu vākšana notika vairākos rajona kolektīvos, arī mūsu rūpnīcā materiāli atbalstīja sieviešu padomes rikoto akciju. Galvenais, lai šī labdarības kustība neapsīktu, lāpēc aicinām visus palīdzēt bērniem — bāreņiem, invalīdiem, lai padarītu gaišāku viņu dzīvi.

JAPĀNA — NOSLĒPUMIEM PILNA ZEME

(1. turpinājums.)

Visas valsts mērogā pieņem ekonomisko programmu arī uz pieciem gadiem. Plānus viņi parasti pārsniedz. Katru gadu visām firmām ir jāiesniedz finansu atskaitē, katru gadu tiek pārbaudīts, vai firmas iesniedz pareizas atskaites. Tādas lietas, kā pie mums reizēm notiek ar atskaitēm, pie viņiem netiek pieļautas. Ja atskaitēs ir ierakstīti nepareizi dati, tad to ļoti stingri nosoda.

Kopš 1985. gada, kad tika paaugstinātas naftas cenas, tika ievērojami sašaurināta daudzu produkcijas veidu ražošana. Piemēram, agrāk Japānā ražoja 1 700 tūkstoši tonnu alumīnija, bet pēc naftas cenu paaugstināšanas vairs tikai 200 tūkstošus tonnu. Firmas, kas ražo alumīniju, tika nostādītas faktā priekšā un tām bija jāpaskaidro valsts interesēm. Tas pats notika arī kuģu būvē un citās ražošanas nozarēs. Valsts stingri kontrolē, lai firmas ražotu tikai tik daudz produkcijas, cik atļauj materiālie un enerģiskie resursi. Agrāk valsts

enerģētika par 75 procentiem bija atkarīga no naftas, bet tagad vairs tikai 15 procentu apjomā.

Ļoti liela vērība tiek veltīta dabas aizsardzībai. Lūk, viens raksturīgs fakts: armijas vajadzībām tiek izlietots viens procents no nacionālā ienākuma, bet ekoloģijai — četri procenti. Tas liecina, ka dabas aizsardzībai asģinētie līdzekļi ir ļoti lieli. Un rezultāti ir apbrīnojami. Tokijā un citās lielās pilsētās uz ielaīm redzams neskaitāms daudzums automašīnu un tie tiek veikts liels darbs, lai gaisā tomēr būtu tīrs. Tiek stingri kontrolēts, lai no transportlīdzekļiem izpūstās gāzes netiktu pārsniegtas kaitīgo vielu izplūdes normas. Ir patikami redzēt, ka, piemēram, Tokijas ielās zied acālijas, magnolijas un citi krāšņumaugi. Un vēl viens piemērs. Tokijai cauri tek upīte ar tik dzidru caurspīdīgu ūdeni kā kalnu strautā! Pie mums to panākt gan būtu ļoti grūti...

Gandrīz visām valstīm ir liels deficīts tirdzniecībā ar Japānu, un šajā valstī ražotās preces var re-

dzēt visā pasaulē. Toties viņiem pašiem praktiski nevajag nekā, no ASV viņi iepērk lidmašīnu daļas, lielos kompjūterus, lopbarības graudus, nedaudz pārlīkas, bet no dienvidu zemēm — tropiskos augļus. Pārējais viņiem pašiem ir, visu, ko ražo rūpniecībā — var iegādāties veikalos. Ir nedaudz preces, ko ražo kopuzņēmumos ar dažām kaimiņvalstīm. Nedaudz preces iepērk Eiropas valstīs — Vācijā, Zviedrijā, piemēram, automašīnas «Volvo», «Mercedes», «Volkswagen». Tas praktiski ir viss. Izejvielas viņiem, protams, jāiepērk citās valstīs.

Mums bija jādzird replika — ko jūs — lielle, varenle, bagātē, esat atbraukuši... Tik liela zeme, tādi plāsumi, bet mēs te saspīesti, viens otram uz galvas, zemī atkarojam okeānam, norokam kalnu. Jūs, pasaules lielvalstis Amerika, PSRS, bet ar mums nevienis nerēķinās, mēs, lūk, sīki un maziņi, mums visas izejvielas jāievēd, jums viss kas ir. Tāds nu ir japāņu lozungs: mēs esam mazi, pasaulē mums jācenšas, lai kļūtu lieli un vareni.

Mums, diemžēl, ir otrādi...

Pašreiz izejdojusies tāda situācija, ka rietumvalstīs nezina, kā apstrūrēt Japānas ekonomisko spiedienu. Amerikāņu presē pal rakstot, ka japāņi ir ekonomiskie dzīvnieki, kas ir gatavi ekonomikas jomā apstrūrēt visu pasauli. Pašreiz daudzās pasaules valstīs nosaka kvotas prečēm, ko ievēd no Japānas. Piemēram, amerikāņi noteikuši, ka gadā nedrīkst ievest vairāk par 1,8 miljoniem automobiļu. Viņi cenšas citās valstīs izeidot kopējās firmas, ieviest savu tehniku, ieguldīt savus kapitālus. To varētu darīt arī Padomju Savienībā, pie mums, taču nav ko dot pretī...

Viens no japāņu panākumu avotiem ir tas, par ko mēs daudzus gadus otram uz galvas, zemī atkarojam okeānam, norokam kalnu. Jūs, pasaules lielvalstis Amerika, PSRS, kolektīva spēks. Japāņi saka to pašu — spēks ir firma, spēks ir kolektīva, darbs firmas labā un vārdā, firmas interešu aizstāvēšana ir augstākā vērtība, lai tiktu pie savas labklājības, pārtības. Tā tas

ir, ka mēs tomēr šo spēku, neraugoties uz skajiem lozungiem, izmantot neprotam.

Japāņiem ir ļoti praktiska pieeja biznesam kā tādām. Viņi iegūlta savu naudu, savu kapitālu tikai tad, ja redz praktisku un drošu iznākumu. Firmas ir dažādas. Ja firmā ir zem 20 cilvēkiem, tas ir sīks uzņēmums, no 20 līdz simts — vidējs, līdz 500 — liels, virs 500 cilvēkiem skaitas ļoti liels uzņēmums. Viņi ar daudz mazāku cilvēku skaitu, pateicoties modernai tehnikai un elektronikai, spēj vieglāk padarīt to, ko mums reizēm dara 2000, 3000 un vairāk cilvēku. Peļņas nodoklis tur ir 32—35 procenti, patēriņa nodoklis — 3 procenti.

Viņiem patīk spēcīgi, noteiktī cilvēki, kas zina, ko viņi grib, kuri prot izdarīt. Tādus cilvēkus japāņi ciena, kaut arī zināmā mērā arī baidās no viņiem.

Un vēl viena raksturīga iezīme: vismīļākā zeme viņiem ir ASV, bet nemīļākā — PSRS. Ar to ir jāreķinās, kad brauc uz Japānu. (Nobeigums sekos.)

Pilnveidot profesionālo meistarību

Kadru profesionālās sagatavošanas un kvalifikācijas paaugstināšanas sistēma rūpnīcā veidota un izkopta daudz gadu gaitā un pamatos sevi ir attaisnojusi. Taču — mainās tehnoloģija, tiek paaugstinātas prasības ražošanai un tas viss izraisa nepieciešamību mainīt mācību procesu.

Patlaban tiek pārskatīts mācību programmas katrā profesijā, kā arī kvalifikācijas komisiju sastāvs. Daži ehi sākuši iekārtot mācību klases, bet, lūk, nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanas operatoru, spoleļāju un šķeterēšanas iekārtu operatoru apmācības notiek uz rūpnīcas 33. arodskolas bāzes labi iekārtotās klasēs. Par pasniedzējiem te strādā kvalificēti speciālisti, kuri ir pilnībā atbildīgi par kadru sagatavotības līmeni.

Arvien vairāk strādānēku sākuši apgūt otras profesijas, sevišķi 3. un 10. cehā.

Galvenie uzdevumi, kas mums

jāpanāk, ir mācību programmu abilitātes jaunajam vienotajam tarifam kvalifikācijas rēķināšanai, vajadzības gadījumā orientējot tās uz mūsu ražošanas apstākļiem. Ja jauno programmu trūks, tās pasūtīs rūpnīcas speciālistiem. So darbu veic kadru sagatavošanas kabinets kopā ar cehu tehnoloģiem.

Lai pārbaudītu zināšanu kvalitāti, tiks izstrādātas eksāmenu biļetes. Tajās būs jautājumi par iekārtām, tehnoloģiju, drošības tehniku un ekonomiku. Katram māceklim jāpārziņ ražošana ne tikai savā iekārtā, bet arī cehā un rūpnīcā. Iepazīšanās ekskursijām jāietilpst mācību plānā. Bet ekonomiskos jautājumus izskatīs konkrēti: no kā veidojas darba alga, kas ir peļņa, kādu iegūst rūpnīca, kā tā tiek sadalīta u. c.

L. PAVLOVA,

Tveras stiklaplastu un stikla šķiedras rūpnīcas kadru daļas vecākā inženiere

UZMANĪBU!

No rūpnīcas administrācijas redakcijai ziņo, ka sakarā ar pārslozdi PSRS un Polijas robežas muitas punktos 30. maijā paredzētais Lodzas rūpnīcas «Arlech» sportistu un fizikultūriešu brauciens atlikis uz vēlāku laiku.

Dārkopības biedrības «Gauja» biedru ievēribai!

Pārdošanā ir dažādu šķirņu tomatu stādi d/b «Gauja» teritorijā.

Adrese: 1. līnija, māja Nr. 45, Andersons E.

2. līnija, māja Nr. 85, Melbārdis P.

Rūpnīcas spartakiādes futbola dalībnieku komandu pārstāvju saņaksmē notiks 4. jūnijā pl. 13 fizikolektīva telpās (aušanas ceha III slāvā).

NO TELEGRAMMĀM

Sakarā ar ķīmiku profesionālājiem svētkiem saņemta apsveikuma telegramma no Berdjanskas stikla šķiedras rūpnīcas darba kolektīva. Radnieciskā uzņēmuma ļaudis apsvēic mūsu kolektīvu ķīmiku dienā

un novēl visiem veselību, laimi, labklājību, radošus panākumus.

Saņemti arī apsveikumi no Novgorodas, Mingeāuras un citu pilsētu rūpnīcām, ar kurām mūsu uzņēmuma kolektīvs sadarbojas.

MAZĀIS DISKZOKEĪS.

ANITAS MARTINSONES foto

Redaktora v. i. L. DREIMANE

Sports

Kāpēc tik maz?

Tikko beigušās rūpnīcas spartakiādes sacensības tehnikajos sporta veidos. Sevišķi lielu piekrišanu nevar manīt. Vai tiešām mūsu kolektīvs kļuvis tik vāgs, ka nevar pasportot? Dalībnieku skaits šaušanā bija 35, bet autoveiklības braucienos tikai... 3 cilvēki. Aboe sporta veidos maksimālo punktu skaitu spartakiādes ieskaitē ieguva 2. ceha V maiņa.

Saušanā otrajā vietā palika 17. ceha komanda, trešajā — 4. ceha

1 maiņa, ceturtajā — 2. ceha 11 maiņa, piektajā — 18. ceha komanda.

Individuāli: sievietēm augstākais rezultāts — 93 punkti Inetai Ogstai. 2. vietā Sandra Auziņa, 3. vietā — Inta Neļķe.

Vīriešiem uzvarēja Arnis Apinis, 2. vietā Aigars Apinis, 3. vietā Sandris Vēveris.

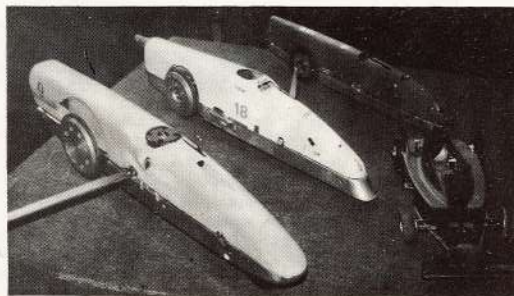
20 sportisti uzrādīja rezultātu virs 80 punktiem.

leguvuši specialitāti

Piektdien 4. vidusskolas 9. klašu izlaidumā seši rūpnīcas automodeju kluba «Miniauto» dalībnieki saņēma apliecinājumus par otrās kategorijas atslēdznieka specialitāti. Tie ir Jānis Dreimanis, Raitis Sarkovskis, Gints Priedkalns, Ints Tomsons, Arnis Siliņš, Edgars Rosovs.

So specialitāti ieguvuši arī 5. vidusskolas uzdevēji Juris Admins un Ingus Čākurs.

IMANTS JERKINS

Attēlā: auļomodeļi — rūpnīcas automodeju kluba «Miniauto» dalībnieku darbs.

Tehniskās bibliotēkas parādnieki

(Sākums iepriekšējā numurā.)

Turpinām publicēt rūpnīcas tehniskās bibliotēkas parādnieku sarakstu.

Vladimirs Ivanovs, Aleksandrs Ivanovs, Irina Ivanova, Svetlana Ivanova, Vasilijs Ivanovs, Gajina Illarionova, Andrejs Ivanovs, Raimonds Juhna, Zina Jermacāne, Svetlana Jacukēviča, Vladimirs Kučenkovs, Oļegs Kundakčans, Griģorijs Kuzmičovs, Sergejs Kolovs, Aldis Kaksis, Oļegs Karačuks, Eriks Kirilovičs, Zigurds Kārklīns, Sergejs Kovaļenko, Leonids Kalipiņš, Aivars Ķeļps, Imants Krilovs, Regina Kosareva, Gajina Koteļņikova, Valentīna Koreņko, Gajina Kaznadija, Dzintars Liepiņš, Edmunds Laicāns, Pāvels Lužinskis, Viktors Licītis, Aivars Leksis, Viktors Liepiņš, Andris Laķis, Ivars Leimanis, Vera Lūbjiņa, Tatjana Bogdanova, Oksana Levčenko, Gaida Lāce, Regina Liepiņa, Sanita Lāne, Lūbova Lūsija, Edvins Mangalis, Vladimirs Mihailovs, Jeļevņijs Mikša, Viktors Mihņevičs,

Ivars Merkulovs, Jurijs Maņihins, Olga Mališeva, Marina Mihaļonoka, Felikss Nidrihs, Raimonda Ozola, Leontīne Ondrupe, Marija Ozollapa, Aleksandrs Pavlovs, Sergejs Poddujevs, Igors Pundāns, Jānis Plotka, Ziedonis Putniņš, Ainars Pietkēvičs, Dainis Pētersons, Kārlis Pinnis, Roberts Pauzers, Liliņa Petrova, Iveta Peikūna, Liga Pētersone, Danute Pilāne, Vija Pāne, Velga Peča, Vladimirs Račuks, Artis Riekstiņš, Vladimirs Rubins, Timofejs Rumjancevs, Mihails Reņins, Sergejs Romanuķis, Jānis Rutkops, Aleksandrs Sidorovs, Aleksandrs Smirnovs, Vladimirs Smirnovs, Eduards Simonovs, Leonids Striževskis, Genādijs Semjonovs, Jurijs Stepanovs, Genādijs Samsonovs, Aivars Sprīža, Ivars Smelers, Vilnis Saulītis, Nadežda Surudo, Sanita Suharevska, Tatjana Sokolova, Solvita Strazdiņa, Viktors Šarlans, Nina Šliške, Vladislavs Staimillers, Svetlana Sutkina, Oļegs Siškīns, Velta Sedko, Margarita Timošina, Reinis Tru-

biņš, Mudīte Tukmanova, Artūrs Freimanis, Viktors Fjodorovs, Arnolds Urbanovičs, Sergejs Volkovs, Jānis Vigants, Guntis Vilde, Anatolijs Vologzanovs, Anatolijs Veremejs, Jurijs Vasiļjevs, Jānis Višķers, Varis Valters, Nina Veburāle, Jurijs Zelnoronoks, Ilga Ziriņa.

Kā redzams, saraksts ir ļoti garš, daži no tajā uzskaitītajiem cilvēkiem rūpnīcā vairs nestrādā, taču ceram, ka paziņas vai bijušie darba biedri viņiem paziņos, ka parādi jānokārto savlaicīgi. Atgādinām, ka bibliotēkai piederošās grāmatas nozaušanās gadījumā nāksies atgādināt tās vērtību desmitkārtīgi. Tāpēc aicinām visus bibliotēkas lasītājus būt disciplinētiem un ļaikus atgriezt lasīšanai paņemtās grāmatas. Izņēmuma gadījumos ir iespējams pagarināt grāmatas lietošanas laiku, nokārtojot to tehniskajā bibliotēkā, lai nebūtu lielu nepatīksamu un bibliotēkas darbiniekiem nebūtu jātērē laiks parādnieku saraksta sastādīšanai.

Par mums raksta

Derētu pamācīties!

Nesen mūsu uzņēmuma delegācijas sastāvā apmeklēja Valmieras stikla šķiedras rūpnīcu, un gribu pastāstīt par saviem iespaidiem. Pirmkārt, acis priecē tīrība teritorijā un cehos. Gandrīz visi pamatcehi atrodas zem viena jumta, nav garu pāreju. Tapat atrodas arī sadzīves telpas. Strādniekiem nav jādodas uz sadzīves telpām citās ēkās, kā tas ir pie mums, piemē-

ram, «Malimo» iekārtā, vai arī cauri vairākiem korpusiem. Sadzīves telpas ir ērtas un plašas. Ziemā vīrsdrēbes var nodot, saņemot numuriņu, garderobē. Vairākās sadzīves telpās ir saunas, darbojas dušas. Cehā ir ļoti laba ventilācija, patik tīrība darba vietās. Pie sienām nav nekādu lieku agitācijas līdzekļu, tikai paziņojumi krievu un latviešu valodās.

Rūpnīcas arodbiedrības organizācija nodarbojas ar sociāliem un sadzīves jautājumiem, nevis ar deficīta dalīšanu, kā pie mums. Tāpēc tai ir autoritāte uzņēmumā. Man ļoti patika arī tas, ka pirmsskolas

bērnu iestādēs grupās ir 12—15 bērni un audzinātāja var veltīt bērnam daudz lielāku uzmanību.

Rūpnīcas teritorijā atrodas teicama ēdnīca, irizētava, kur strādā divas meistares. Dažādu nacionalitāšu strādnieku starpā nav nekādu domstarpību. Visi apvienoti vienā draudzīgā darba kolektīvā.

Visi mūsu delegācijas locekļi bija ļoti gandarīti par silto uzņemšanu un uzmanību, kas tika izrādīta mums.

L. PLESIVČEVA,

Berdjanskas stikla šķiedras rūpnīcas 3. ceha arodbiedrības komitejas priekšsēdētāja

(No laikraksta «Berdjanskij himik»)j